

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118373460
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118373460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právny zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom P. K. X/A, XXX XX O. v konaní o zaplatenie 394,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/4/2019-96 zo dňa 27.03.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/4/2019-96 zo dňa 27.03.2019 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 394 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 394 Eur od 02.11.2018 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

2. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že v súlade s ustanovením § 180 CSP konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí sa písomne ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní pre pracovnú zaťaženosť, tiež z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti, pričom požiadali, aby súd žalobu zamietol ako nie dôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na vykonaným dokazovaním zistený stav, ktorý právne posúdil za aplikácie Čl. 8, § 19 písm. b), § 185 ods. 1, 2, § 186 ods. 2 CSP v spojení s § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 442 ods. 1, § 443 ods. 1, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

4. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané a medzi stranami v tomto konaní nebolo sporné, že dňa 24.09.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW X5, EVČ: RK587BZ, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol

poškodený MUDr. P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, XXX XX Y.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: NR766JH, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9566351353. Vzhľadom na poškodenie vozidla, bol poškodený nútený dať svoje motorové vozidlo opraviť do autoservisu MD-Bavaria Žilina, s.r.o., až dokiaľ servis nevydal vozidlo do doručenia krycieho listu. V dôsledku poistnej udalosti poškodený užíval náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 105/2018 zo dňa 28.09.2018. Predmetom uvedenej zmluvy bol prenájom motorového vozidla BMW X3, pre poškodeného MUDr. P. S. na obdobie od 28.09.2018 do 04.10.2018 na dobu opravy za denné nájomné vo výške 150 Eur s DPH. Za nájom od 28.09.2018 do 04.10.2018 žalobca poškodenému vystavil faktúru č. 2018116 zo dňa 04.10.2018, splatnú dňa 11.10.2018 na sumu 1.080 Eur s DPH, pričom v tejto sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur s DPH. Ďalej bolo preukázané, že poškodený dňa 04.10.2018 postúpil pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9566351353 zo dňa 24.09.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.080 Eur s DPH, spolu s prísl. a právami s ňou spojenými na žalobcu. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky (č.l. 10 spisu) postupca - MUDr. P. S. žalovanému oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky a zároveň učinil výzvu na jej úhradu na označené číslo účtu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 09.10.2018. Oznámením o poistnom plnení (č.l. 13 spisu) žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 17.10.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti a dňa 19.10.2018 poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 686 Eur (č.l. 15 spisu). Z uvedených medzi stranami nesporných skutkových okolností, u ktorých zároveň neexistoval dôvod pochybovať o ich pravdivosti, okresný súd ako zo základu podľa § 186 ods. 2 prvá veta CSP vychádzal.

5. V nadväznosti na žalobcom produkovanú platnú a účinnú písomnú Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi poškodeným MUDr. P. S. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 04.10.2018 pri vymedzení predmetu postúpenia, tak ako vyplýva z bodu 1 tejto Zmluvy o postúpení, skonštatoval okresný súd aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto konaní. Z označeného bodu 1 tejto zmluvy vyplýva predmet postúpenia - pohľadávka postupcu z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 24.09.2018 na vozidle BMW X5, EČV: RK587BZ. Podľa bodu 3 Zmluvy o postúpení postupca túto pohľadávku postupuje žalobcovi s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré s touto pohľadávkou súvisia. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca - poškodený žalovanému oznámením o postúpení pohľadávky z 04.10.2018, pričom v konaní nebolo sporné, že sa toto oznámenie do dispozičnej sféry žalovaného dostalo.

6. Pokiaľ žalovaný v odpore namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, okresný súd tieto tvrdenia považoval za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy. V tejto súvislosti okresný súd podotkol, že je nepochybné, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe, boli žalovanému doručené aj predtým, keďže tvorili podklad pri rozhodovaní žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti (viď oznámenie o poistnom plnení čl. 13) a na základe toho poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné plnenie.

7. Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení bolo zrejmé a medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný uznal nárok na náhradu škody titulom nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným MUDr. P. S., poistná udalosť č. 9527899527 v rozsahu 7 dní (t.j. za dobu prenájmu motorového vozidla), pričom spornou bola len výška nájomného, s tým, že výška denného nájomného predstavovala sumu 150 Eur s DPH a žalovaný znížil poistné plnenie, pričom za primerané účtované náklady na náhradné motorové vozidlo považoval sumu 98 Eur s DPH na deň (nepriemerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 98 Eur s DPH/deň podľa cenníka MD-Bavaria Žilina, s.r.o.) a taktiež znížil poistné plnenie o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Nepripravená časť nákladov za nájom vozidla žalovaným tak predstavovala sumu 394 Eur, ktorej zaplata sa žalobca od žalovaného v tomto konaní domáhal. Vykonaným dokazovaním, a to čestným prehlásením poškodeného MUDr. P. S. zo dňa 04.10.2018 mal okresný súd za preukázané, že poškodený si prenajal motorové vozidlo na nevyhnutnú dobu, až kým servis mu nevydal vozidlo do doručenia krycieho listu a v predmetom období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom

náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný. Išlo o účelne vynaložené náklady. Škoda definovaná ako nájomné za zapožičanie náhradného vozidla je podľa názoru okresného súdu škodou, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Čo sa týka samotnej výšky škody, tak okresný súd mal za preukázané, že poškodený si prenajal vozidlo na nevyhnutnú dobu, t.j. od 28.09.2018 do 04.10.2018, t.j. na dobu 7 dní. Pokiaľ išlo o výšku nájomného, obvyklosť výšky nájomného bola preukázaná listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca, a to cenníkmi autopožičovní v meste Žilina, ktoré zapožičiavajú motorové vozidlá, a z ktorých vyplývala, vyššia, či porovnateľná výška nájomného za obdobné vozidlá. Okresný súd takúto výšku nájomného považoval za primeranú aj s poukazom na uzatvorenú Zmluvu o prenájme náhradného motorového vozidla č. 105/2018 zo dňa 28.09.2018, z ktorej vyplývalo, že súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sa nachádzajú v prílohe pri odovzdaní vozidla. Zo všeobecných obchodných podmienok (čl. 69-71 spisu), ktorých súčasťou je aktuálny cenník, mal okresný súd preukázané, že nájomca bol povinný uhradiť prenajímateľovi aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 Eur s DPH. S týmito všeobecnými obchodnými podmienkami poškodený dňa 28.09.2018 súhlasil, čo potvrdil aj svojim podpisom. Okresný súd posúdil, že jednorazový poplatok 30 Eur účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, bol riadne dojednaný v zmluve a jednak ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Okresný súd uzavrel, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Prenájom vozidla okresný súd považoval za náklady, ktoré poškodený vynaložil v súvislosti so vznikom škody, a to za účelom zabezpečenia bežných životných potrieb, tak aby na týchto nebol obmedzený práve vznikom škody. Škoda definovaná ako nájomné za požičanie náhradného vozidla je podľa názoru súdu škodou, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Žalobca preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobil, ale do ktorej sa vinou klienta žalovaného dostal, t.j. poškodenému bol vnútený tento stav, a ak z tohto nie dobrovoľného skutkového a právneho stavu, do ktorého sa poškodený dostal, si uplatnil voči žalovanému ako poisťovní náhradu nákladov s touto situáciou vzniknutých, a to náhradu nákladov za zapožičanie motorového vozidla, tak takémuto nároku je podľa názoru súdu potrebné vyhovieť. Náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o uplatnenú výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného vozidla po dobu vykonávanej opravy vozidla, tak za skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie, prenájom motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal (tak ako to vyplýva z listín nachádzajúcich sa v spise). Poškodený - v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať, toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla, t.j. 7 dní bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť zníženia výšky denného nájomného zo sumy 150 Eur s DPH na sumu 98 Eur s DPH, ako aj odôvodnenosť nepriznania poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur s DPH. Okresný súd poznamenal, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, a nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Z uvedeného okresný súd považoval tvrdenia žalovaného, že za primerané účtovné náklady za náhradné vozidlo považuje sumu 98 Eur s DPH a taktiež nepriznanie poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla za neopodstatnené a ničím nepodložené. V danom prípade poukázal, že uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa Čl. 8 CSP, teda s označením alebo predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Pokiaľ žalovaný v konaní vzniesol procesnú obranu s uvedeným obsahom skutkových tvrdení, bolo jeho dôkaznou povinnosťou v zmysle Čl. 8 CSP spoľahlivo tieto tvrdenia preukázať, čo však v konaní neučinil.

8. Na základe uvedených skutočností a podľa citovaných zákonných ustanovení zaviazal okresný súd žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny žalobcovi, predstavujúcej náklady za nájom náhradného motorového vozidla. Súčasne žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorú si žalobca uplatnil zo sumy 394 Eur od 02.11.2018 až do zaplatenia, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania deň nasledujúci po dni, keď mal v zmysle § 11 ods. 7 zákon č. 381/2001

Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný skončil šetrenie škodovej udalosti dňa 17.10.2018, nárok žalobcu bol preto splatný 01.11.2018 a od 02.11.2018 sa žalovaný dostal do omeškania.

9. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, a to tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 02.05.2019. Ako dôvody odvolania poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný považoval rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše arbitráry. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie okresného súdu nie je presvedčivé, na základe zdôvodnenia za aplikácie ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z čoho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Žalovaný poukázal na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože túto pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo však bolo v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry za nájomné nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení, tak ako to uviedol okresný súd. Zo zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky, podľa názoru žalovaného neexistujúcej a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné následne nemohla vzniknúť pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Podľa žalovaného žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt v danom súdnom spore. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, t.j. neexistoval predmet postúpenia, preto takýto právny úkon bol podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka zjavne absolútne neplatný. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

11. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 07.06.2019. Žalobca poukázal na to, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolateľ v podstate rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytkol, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Žalobca nepovažoval za možné dôvodne vytykať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Jednoznačne konštatoval, že nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdom prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Pokiaľ išlo o nosnú námietku žalovaného, a to nesprávne právne posúdenie veci v rovine aplikácie a interpretácie ust. § 524 Občianskeho zákonníka na zistený skutkový a procesný stav, tak žalobca považoval za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie rozhodol na základe správneho právneho predpisu, a to podľa ust. § 524 a § 526 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol, že platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. Podľa žalobcu žalovaný účelovo poukazuje len na časť skutkových okolností, keď

uvádza, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu a nemohol tak so žalobcom uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. K postúpeniu budúcej pohľadávky, ktorú mal pôvodne poškodený voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom, sa žalobca odvolal na predchádzajúce vyjadrenia. Argumentáciu žalovaného považoval za zmätočnú a zavádzajúcu, nakoľko zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 vyplýva, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, keďže poškodený mal voči žalobcovi pohľadávku (A - odplata) vo výške 1.080 Eur z titulu odplatného postúpenia svojej pohľadávky voči žalovanému (C - náhrada škody) a žalobca mal voči poškodenému pohľadávku (B - nájomné) vo výške 1.080 Eur z titulu nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Išlo o postúpenie budúcej pohľadávky C, keďže táto reálne vznikla až započítaním pohľadávky A s pohľadávkou B, pričom moment započítania pohľadávok reálne predstavoval úhradu, a teda i vznik škody. Nestotožnil sa s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie, keďže išlo o budúcu a identifikovateľnú pohľadávku, ktorej postúpenie je možné, v ktorej súvislosti poukázal i na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015).

12. Podľa žalobcu v danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Nestotožnil sa s názorom žalovaného o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, nakoľko zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Argumentáciu žalovaného nepovažoval za správnu, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou mnohých súdov. V otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za obdobných skutkových okolností poukázal žalobca na Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 18Cb/106/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 18Cb/133/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 19Cb/201/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 10Cb/136/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 18Cb/249/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.03.2018 sp. zn. 18Cb/272/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 18Cb/3/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 03.05.2018 sp. zn. 18Cb/8/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 06.09.2018 sp. zn. 17Cb/23/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 17C/8/2018 a Rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 12.11.2018 sp. zn. 8Cb/37/2018. Mal za to, že v danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, ktorý obdobný záver konštatoval i Okresný súd Žilina v rozsudku sp. zn. 10Cb/136/2017 zo dňa 20.03.2018. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil s priznaním náhrady trov odvolacieho konania. Zároveň požiadal odvolací súd, aby v prípade, ak bude rozhodovať rozsudkom bez nariadenia pojednávania, v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP, žalobcovi oznámil elektronickými prostriedkami miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

13. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 27.06.2019 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu (doručenka na č.l. 121 rub spisu), s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od jeho doručenia vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani do momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania na základe odvolacích dôvodov žalovaného a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

15. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/173/2019-127 zo dňa 24.02.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej

tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 17.03.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, s oznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronicky zástupcovi žalobcu na e-mail: podatelna@mullerdikos.sk, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

16. Primárne krajský súd vzhľadom aj k rozsahu vyvolaných súdnych sporov medzi žalobcom a žalovaným poukazuje na ustanovenie § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď základom pre konanie a rozhodovanie krajského súdu sú odvolacie dôvody žalovaného, v tejto veci vyjadrené v ním podanom odvolaní zo dňa 02.05.2019. Pokiaľ žalovaný nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody než tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 02.05.2019, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Inými slovami, ak žalovaný v odvolaní zo dňa 02.05.2019 nerozporoval iné skutočnosti, závery prijaté okresným súdom, napríklad vzťahujúce sa k výške uplatnenej pohľadávky, k uplatnenému úroku z omeškania, stanovenému dátumu omeškania, tak potom ani krajský súd nemal daný zákonný priestor k tomu, aby pri absencii takýchto odvolacích dôvodov žalovaného podrobil posudzovaniu závery okresného súdu, viažuce sa k výške priznanej pohľadávky žalobcu, k priznanému príslušenstvu, a to úroku z omeškania a vyjadrenému dátumu omeškania žalovaného. Ak nie je odvolateľom vyjadrený odvolací dôvod, potom ani krajský súd nemá daný zákonný podklad aby vyjadril závery k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bez toho, aby osobitne bolo pristupované k tomu, čo v rámci zafinovaných odvolacích dôvodov sa stalo predmetom konania, posudzovania a rozhodovania odvolacieho súdu. Vždy je to tá strana sporu, ktorá podáva odvolanie, ktorá odvolacími dôvodmi vymedzuje, čo v záveroch prijatého napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozporuje a len to sa môže stať predmetom zhodnocovania zo strany odvolacieho súdu. Ak sú súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré v podanom odvolaní odvolateľ nerozporuje, tak zákonite tieto bez ďalšieho sa nemôžu stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu, ako uviedol krajský súd, už nie je zákonný priestor, ak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) ust. § 379 CSP. Krajský súd považoval za potrebné uvedené vyjadriť nielen vzhľadom k prebiehajúcim viacerým súdnym sporom medzi žalobcom a žalovaným, ale aj z dôvodu, že sa poukazuje bez ďalšieho na prijaté rozhodnutia odvolacieho súdu, bez poznania a diferencovania rozsahu a dôvodov odvolania, ktorými je krajský súd ako súd odvolací viazaný, a to všetko za rešpektovania právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodovania.

17. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného. Ak žalovaný nepoužil v rámci podaného odvolania iné argumenty, než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní, tak následne Krajský súd v Žiline ako súd odvolací mal zákonný priestor sa zaoberať len tými argumentmi, ktoré mali charakter kvalifikovaného odvolacieho dôvodu. Čo nebolo predmetom odvolania žalovaného, t.j. čo žalovaný v odvolaní nenamietal, sa zákonite potom ani nemohlo stať predmetom konania a posudzovania krajským súdom ako súdom odvolacím.

18. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného bola námietka, že rozsudok okresného súdu, jeho odôvodnenie nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP, keď odôvodnenie rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru žalovaného presvedčivé. Tento odvolací dôvod žalovaného krajský súd nevyhodnotil ako relevantný. Po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením je nevyhnutné konštatovať, že toto má náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd jasným a dostatočným spôsobom vysvetlil závery svojho rozhodnutia, a to nielen skutkové, ale aj právne. Zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku boli dané odpovede na všetky podstatné okolnosti sporovej právnej veci, ktoré boli v konaní pred okresným súdom namietané. Už je rozhodovacou činnosťou nielen Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR ustálené, že pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok okresného súdu nie je nesprávny, nezákonný, ani arbitrárny, tak ako to namietal žalovaný v odvolaní. Opätovne krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý za protiústavné a arbitrárne považuje len tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchyľne od veci samej alebo aj extrémne nelogické, so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, o ktorý prípad tu v danej sporovej právnej veci nešlo (IV. ÚS 150/03, I. ÚS

301/06, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 476/2017 - 14 zo dňa 1. augusta 2017). Krajský súd na základe rozsahu odvolacích dôvodov a odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu nezistil, že by závery súdu prvej inštancie boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a zo záverov okresného súdu nevyplýva ani taká aplikácia príslušných ustanovení právnych predpisov (poznámenáva krajský súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného), ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa žalovaný v rámci ním podaného odvolania a vyjadrených odvolacích dôvodov nestotožňuje so závermi okresného súdu, sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany konania, vrátane jej dôvodov a námietok.

19. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, v rozsahu ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podľa neho vyjadrené podstatné okolnosti prípadu. Krajský súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP.

20. Ani v odvolacom konaní na základe vymedzených odvolacích dôvodov žalovaného zo dňa 02.05.2019 neboli rozporované okolnosti, že dňa 24.09.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW X5, ev.č. RK587BZ, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený - MUDr. P. S., ktorá škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného a išlo o poistnú udalosť č. 9566351353. Nebolo sporné, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 105/2018 zo dňa 28.09.2018, po dobu opravy poškodeného vozidla, po skončení ktorého nájmu bola žalobcom vystavená poškodenému MUDr. P. S. faktúra č. 2018116 zo dňa 04.10.2018, na celkovú sumu 1.080 Eur. Ďalej nebolo sporné, že žalovaný Oznámením o poistnom plnení zo dňa 22.10.2018 oznámil výsledky šetrenia poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku nájmu ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo a poistné plnenie krátil a priznal náklady v celkovej výške 686 Eur bez DPH. Predmetom sporu sa preto stal rozdiel medzi uplatneným poistným plnením 1.080 Eur mínus žalovaným vyplateným plnením v celkovej výške 686 Eur, t.j. 394 Eur. Práve tento rozdiel neuhradeného poistného plnenia žalovaným tvoril predmet súdneho sporu, spolu s uplatneným príslušenstvom a vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu smerovali odvolacie dôvody žalovaného v tom, že žalobca nebol v danom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože ho Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá dňa 04.10.2018 s poškodeným MUDr. P. S. k uplatňovaniu tohto nároku neopravňovala, keďže žalovaný bol toho názoru, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je v súlade s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a takýto právny úkon je podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, ak poškodený MUDr. P. S. predstavoval z titulu uzavretej zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla dlžníka žalobcu, a tým nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného MUDr. P. S. na žalobcu, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu voči poškodenému MUDr. P. S. tento poškodený žalobcovi pred cesiou neuhradil, t.j. pohľadávka tu nevznikla a v uvedenom prípade podľa žalovaného malo dôjsť k postúpeniu záväzku poškodeného - MUDr. P. S., ktorý v zmysle faktúry žalobcu predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Žalovaný ďalej namietal, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto najskôr smerovala k cedovaniu pohľadávky, podľa žalovaného neexistujúcej a až následne došlo k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného - MUDr. P. S. a žalobcu, t.j. poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, preto túto postúpiť na žalobcu nemohol a kauzálna nemohla vzniknúť pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

21. Krajský súd uvádza, že s týmto odvolacím dôvodom žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Krajský súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tom, že poškodený MUDr. P. S. bol majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Krajský súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018, uzavretú medzi žalobcom a poškodeným

MUDr. P. S.. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 24.09.2018 na vozidle BMW X5, ev.č. RK587BZ. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodeného voči žalovanému ako poisťovní, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v článku 1.. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodeného voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 22.10.2018 (č.l. 13 spisu) v Oznámení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodeným postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov na požičané náhradné motorové vozidlo. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodený MUDr. P. S. nepostupoval pohľadávku, ktorú mal, resp. že by predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, prípadne, že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodeného MUDr. P. S. na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil, a tým potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla a nákladov spojených s týmto nájmom (podľa všeobecných obchodných podmienok), kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. Ak k úhrade nájomného poškodeným MUDr. P. S. voči žalobcovi došlo formou započítania, čo je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady, tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebol poškodený, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 mala spôsobilý predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

22. Krajský súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovní, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla a nákladov spojených s týmto prenájomom, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovní z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2018 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodeného MUDr. P. S., ktorý podľa faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje krajský súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

23. Iné odvolacie dôvody zo strany žalovaného v ním podanom odvolaní neodznali, preto na základe uvedených zhodnotení a záverov bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý výrok osobitne odvolacími dôvodmi žalovaného nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

24. Krajský súd vo vzťahu k svojim zhodnoteniam a záverom uvádza, že pokiaľ rozvinul svoju argumentáciu pri vysporiadaní sa s odvolacími dôvodmi žalovaného, tak tento jeho postup bol v súlade podporne aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2011 zo dňa

25.04.2012, z ktorého vyplýva, že ak sa odvolací súd stotožní so závermi okresného súdu (poznámenáva krajský súd, viažuce sa len k odvolacím dôvodom žalovaného), tak nedochádza k porušeniu zákona, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť rozhodnutia okresného súdu a navyše rozviedol tiež vlastnú argumentáciu.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.